

Abstrakt

Rigorózní práce čtenářům představuje problematiku právní úpravy využívání přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod.

Území České republiky díky své pestré geologické stavbě disponuje značným množstvím těchto zdrojů, které v závislosti na svých fyzikálních vlastnostech a chemickém složení mohou být využívány buď k léčebným účelům v rámci poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče anebo komerčními subjekty ke stáčení a k výrobě balených minerálních vod. V některých případech je možné setkat se rovněž se zdroji minerální vody, které splňují kritéria a vlastnosti jak léčivého zdroje, tak zdroje vhodného k plnění do lahví.

Vzhledem ke skutečnosti, že uvedené zdroje jsou součástí přírodního bohatství, je nutné se k nim s tímto vědomím také chovat a dostatečně je chránit. To mimo jiné znamená rovněž nastavení takové úrovně právní ochrany, která zajistí využívání zdrojů pouze v rozsahu a za podmínek, které je negativně neovlivní a zajistí jejich zachování i pro další generace.

V návaznosti na využívání přírodních léčivých zdrojů k lázeňské léčebně rehabilitační péči spadá problematika využívání těchto zdrojů věcně do působnosti Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídelských ústavů.

V současné době je tato oblast upravena zákonem č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon a příslušnými prováděcími předpisy. Po deseti letech aplikace této právní úpravy

v praxi se však čím dál více ukazuje potřeba některá ustanovení novelizovat a reagovat tak na věcné změny, kterými prošel vývoj státní správy i jiných oblastí společenského života.

Práce proto nejdříve seznamuje čtenáře s historií problematiky zdrojů a dále se zabývá právní úpravou v současném lázeňském zákoně. Po tomto výkladu následuje část, která se zabývá jednotlivými ustanoveními, která představují v praxi výkladový problém a která by bylo vhodné v budoucnu konkrétněji upravit.